

Mirko Kunčič:

Mati poje.

Angeli beli nad tabo se sklanjajo,
z glasom srebrnim kot z zvončkom pozvanjajo:
»Aja tutaja, punčka zaspil! —
Bog že na pragu nebeškem stoji . . .«

K Njemu te v zlati kočiji popeljejo,
zvezd milijon ti v naročje nasteljejo.
Zvezdo najmanjšo v svoj srček zakleni —
lepa boš, punčka, ko vrneš se k meni!

Tiho, vse tiše krilatci pojo,
više, vse više se pne pod nebo
zlata kočija na zlatih kolesih . . .
Kmalu bo, kmalu bo punčka v nebesih.

